மலேசியத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Malaysian Journal of Tamil
eISSN: 2990-9694

கவிஞர் பொன்முடியின் மரபு கவிதைகளில் கையாளப்பட்டுள்ள உருவக அணி

Elements of Metaphor in Traditional Poetry by Poet Ponmudi

மகேஸ்வரன் கலிய பெருமாள்[1], மலர்விழி சின்னையா[2] & செல்வஜோதி இராமலிங்கம்[3]
Mageswaran Kalia Perumal[1], Malarvizhi Sinayah[2] & Selvajothi Ramalingam[3]

[1]Doctoral Researcher, Faculty of Languages and Linguistics, Universiti Malaya.
[2&3]Senior Lecturer, Faculty of Languages and Linguistics. Universiti Malaya
Corresponding Email: valluvan180680@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மரபுகவிதைகள், கற்பனை நயத்துடன் செறிவான கருத்துகளை உணர்ச்சிப்பூர்வமாக வாசகர்களிடத்தில் சேர்க்கின்றன. இருப்பினும், மரபுகவிதைகளில் புதைபொருளைக் கொண்டுவரும் உருவக அணியைக் கருத்துணர்வதில் வாசகர்கள் சிரமத்தை எதிர்நோக்குகின்றனர். ஏனெனில், கவிதையை உய்த்துணர உயர்நிலை சிந்தனைத் திறனைக் கொண்டிருப்பது அவசியம். கவிதையை வாசிப்பவர்கள் இத்திறனை அவசியம் கைவரப் பெற்றிருக்க வேண்டும் (Bujang & Subet, 2021). அவ்வகையில், தெரிவு செய்யப்பட்ட மரபுகவிதைகளில் கையாளப்பட்டிருக்கும் உருவக அணிகளின் பொருளை விளக்குவதும், அவற்றின் புதைபொருளை இன்றைய இளையோர் எவ்வாறு விளங்கிக் கொண்டுள்ளனர் என்பதை விவரிப்பதுமே இக்கட்டுரையின் நோக்கங்களாகும். இக்கட்டுரை கவிஞர் பொன்முடியின் 'பொன்முடி கவிதைகள்' எனும் கவிதைத் தொகுப்பைத் தரவுமூலமாகக் கொண்டு படைக்கப்படும். இந்நூலில் பல்வகை கருப்பொருள்களில் அமைந்த மரபுகவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அக்கவிதைகளில் காணப்படும் உருவக அணிகள், Lakoff, Johnson (1980) என்போரால், பரிந்துரைக்கப்பட்ட உருவகக் கருத்துருக் கோட்பாட்டின் (Conceptual Metaphor Theory) அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு செய்யப்படும். வாசகர்கள் மரபுகவிதைகளில் இடம்பெறும் உருவக அணிகளின் புதைபொருளைப் புரிந்துகொள்ளவும், இலக்கிய ஆசிரியர்கள் மரபு கவிதைகளைக் கற்பிக்கும்பொழுது அவற்றின் பொருளை மாணவர்களுக்குத் தெளிவுப்படுத்தவும் இக்கட்டுரை துணைசெய்யும். அதுமட்டுமன்றி, எதிர்காலத்தில் இத்துறையில் ஆய்வை மேற்கொள்ள விழையும் ஆய்வாளர்களுக்கும் இக்கட்டுரை வழிகாட்டும்..

கருச்சொற்கள்: உருவக அணிகள், புதைபொருள், மரபு கவிதைகள்,பொன்முடி

Abstract

Classical poetry conveys ideas that are rich in imagination and touch the soul of the reader. However, readers have difficulty understanding the metaphorical arrangement that conveys the implied meaning in classical poetry. According to Bujang & Subet (2021) readers must master high level thinking skills (KBAT) in living the classic poetry. Therefore, this article aims to explain the meaning of the metaphors contained in classical poetry by selected Ponmudi poets and test the understanding of the younger generation on the conceptual meanings of metaphors contained in these poems. This article was written based on the Ponmudi Poetry collection entitled 'Ponmudi Poetry' where this study material contains classical poetry with various themes. The metaphors contained in this classic poem will be analyzed based on the Extended Conceptual Metaphorical Theory proposed by koveeses (2020) which is a continuation of the Conceptual Metaphor Theory introduced by Lakoff & Johnson (1980). This article can help readers understand the implicit meaning of metaphors in classical poetry and make it easier for Tamil Literature teachers to convey teaching classical poetry to students effectively. In addition, it is also hoped that the analysis of this study will serve as a guide for future researchers wishing to explore this field and topic.

Keywords: Metaphor, Conceptual meaning, Classical poetry, Ponmudi

முன்னுரை

எழுத்தசை சீர்தளை அடிதொடை தூக்கோடு
இழுக்கா நடையது யாப்பெனப்படுமே – யாப்பருங்கலம்

எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை போன்ற இலக்கண உறுப்புகளால் கட்டப்படுவதுதான் யாப்பு. யாப்பிலக்கணத்திற்கு உட்பட்டு புனையப்படுவதே மரபு கவிதை. சங்க காலந்தொட்டே கற்பனை நயத்துடன் செறிவான கருத்துகளை உணர்ச்சிப்பூர்வமாக வாசகர்களிடத்தில் சேர்ப்பதில் மரபு கவிதைகளின் பங்கு அளப்பரியது என்பதை மறுக்கலாகாது.

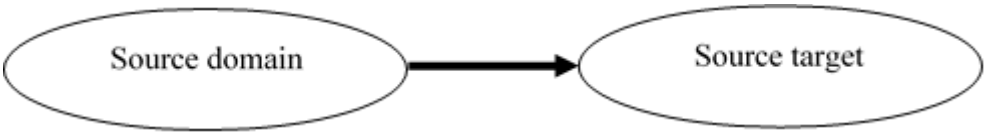
பண்டையத் தமிழ் இலக்கியங்களும் காப்பியங்களும் இலக்கண நூல்களும் காவியங்களும் கவிதையாலானவை என்பது உலகறிந்த உண்மை. கவிதைகள் கடல்தாண்டி மலேசியாவிற்குள் குடி புகுந்து ஒரு நூற்றாண்டுக்கு மேலாகிறது. மரபு கவிதைகள், கற்பனை நயத்துடன் செறிவான கருத்துகளை உணர்ச்சிப்பூர்வமாக வாசகர்களிடத்தில் சேர்க்கின்றன. இருப்பினும், மரபு கவிதைகளில் புதைப்பொருளைக் கொண்டுவரும் உருவக அணியைக் கருத்துணர்வதில் வாசகர்கள் சிரமத்தை எதிர்நோக்குகின்றனர். ஏனெனில், கவிதையை உய்த்துணர உயர்நிலை சிந்தனைத் திறனைக் கொண்டிருப்பது அவசியம். கவிதையை வாசிப்பவர்கள் இத்திறனை அவசியம் கைவரப் பெற்றிருக்க வேண்டும் (Bujang & Subet, 2021). அவ்வகையில், தெரிவு செய்யப்பட்ட மரபு கவிதைகளில் கையாளப்பட்டிருக்கும் உருவக அணிகளின் பொருளை விளக்குவதும், அவற்றின் புதைப்பொருளை இன்றைய இளையோர் எவ்வாறு விளங்கிக் கொண்டுள்ளனர் என்பதை விவரிப்பதுமே இக்கட்டுரையின் நோக்கங்களாகும்.

ஆய்வுமுறைமை

இக்கட்டுரை கவிஞர் பொன்முடியின் ‘பொன்முடி கவிதைகள்’ எனும் கவிதைத் தொகுப்பைத் தரமூலமாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ளது. சுப்பிரமணியம் கெங்கப்பர் எனும் இயற்பெயர் கொண்ட பொன்முடி 1966இல் தனது எழுத்துப் பயணத்தைத் தொடங்கியவர். 1987இல் சிறுவர் இலக்கியம் எனும் தொகுப்பை வெளியிட்டவர் அவர், தொடர்ந்து கவிதை 10 சிறு தொகுப்புகளை வெளியிட்டார். 1995இல் அவரது ‘பொன்முடி கவிதைகள்’ எனும் கவிதைத் தொகுப்புக்கு அதிக வரவேற்பு கிட்டியது. இவர், குழந்தை எழுத்தாளர் விருது, கவிநிலவு விருது, சங்கத் தமிழ் ஆசிரியர் விருது, வாழ்நாள் இலக்கியச் சேவையாளர் விருது என பல விருதுகளுக்குச் சொந்தக்காரர். பணி ஓய்வு பெற்ற தலைமையாசிரியரான இவர், மலேசியாவில் தமிழ் மரபு கவிதைகள் செழித்து வளரக் காரணமாயிருந்தார்.

‘பொன்முடி கவிதைகள்’ எனும் இவரது நூலில் பல்வகை கருப்பொருள்களில் அமைந்த மரபு கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அக்கவிதைகளில் காணப்படும் உருவக அணிகள், Lakoff, Johnson (1980) என்போரால், பரிந்துரைக்கப்பட்ட உருவகக் கருத்துருக் கோட்பாட்டின் (Conceptual Metaphor Theory) அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. இக்கோட்பாடு மூலப் பரப்பு (source domain), மூல இலக்கு (source target) என இருவகை கருத்துருகளைத் தொடர்புபடுத்தித் துலங்குகிறது. மூலப் பரப்பை

மூல இலக்குக்குள் வரைபடமாக்கிப் பொருத்திப் பார்ப்பதன்வழி உருவகம் உணர்த்தவரும் கருத்துருவைத் தெளிவாகக் கருத்துணர இயலும்.

உருவகம் என்பது ஒரு பொருள் இன்னொரு பொருளாகவே ஆகி நிற்பதாகும். ஏனெனில் உருவகம் உவமானத்தையும் உவமேயத்தையும் வேற்றுமைப்படுத்தாமல் ஒற்றுமைப்படுத்தி கூறும் முறையாகும் (இராமலிங்கம், 2020). மேலும், உருவகம் என்பது நேரடி பொருளல்லாமல் கற்பனையாற்றலைக் கையாண்டு புதைப்பொருளைக் கொண்டு வழங்குவதாகும் (Lokoff & Johnson, 2008).

பொன்முடியின் மரபுகவிதைகளில் காணப்படும் உருவக அணி

'பொன்முடி கவிதைகள்' எனும் கவிதை நூலில் உருவக அணி பல இடங்களில் விரவிக் கிடக்கின்றன. காட்டாக ஒரு சில கவிதைகளும் அவற்றுள் இடம்பெற்றுள்ள உருவகங்களுள் சில மட்டுமே இங்கே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

மரபு கவிதையின்பால் தீரா மோகம் கொண்டவர்தான் பொன்முடி. 'இவளும் அவளும்' எனும் கவிதையில், யாப்பிலக்கணத்திற்கு உட்பட்டு எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை போன்ற இலக்கண உறுப்புகளால் கட்டப்பட்டுப் புனையப்படும் கவிதையை அழகிய, மங்கல தோற்றமளிக்கும் அம்மையாகவும், யாப்பிலக்கணக் கட்டவிழ்த்து புனையப்படும் புதுக்கவிதையை முழுமையாய், முறையாய் மேலாடை உடுத்திடாத மங்கையாகவும் உருவகப்படுத்துகிறார்.

காட்டு 1:

.....நெகிழும் ஆடை நினைவே இன்றி
மகிழும் அந்த மங்கையைப் பார்த்து
யார், நீ என்றேன்; புதுக்கவி தைநான்
பாரென் அழகைப் பாரென் றாளே
****
....மங்கல வடிவே மங்கையர்க் கரசி
இம்மா நிலத்தின் எழிலார் படிவே
அம்மா, நீ யார் அடியேற் குரைப்பாய்
என்றேன் அவளும் என்முகம் பார்த்துக்
கரவிலாச் செந்தமிழ்க் கவியே, ஐயா
மரபு கவிதை நானென் றாளே!

\- இவளும் அவளும்

கைவாள் என்பது அன்று முதல் இன்றுவரை ஒருவரைத் தாக்கும் ஆயுதமாகவே இருந்து வருகையில், கவிஞர் தனது எண்ண அலைகளை வாசகரிடத்தில் கொண்டு சென்று தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி அவர்களது அறியாமையைப் போக்கிடும் நல்லாயுதமாய் அதாவது எழுதுகோலாய் கைவாளை உருவகப்படுத்தியுள்ளார்.

காட்டு 2:

கவிதை எனக்குக்
கைவாள்; எதிர்வரும்
கயமை தன்னை வீழ்த்துவேன்!
- கவிதைக்கை

தன் கை கொண்டு கவிதைக்கு அழகூட்டுவதினாலும் அதன்வழி அறிவூட்டுவதினாலும் இக்கவிதையின் தலைப்பே கவிதைக்கை என உருவகமாக அமைந்துள்ளது.

காட்டு 3:

சங்கப் பலகை தனில்வைத்துச்
சாரம் உண்டா எனவாய்ந்து
தங்கத் தமிழில் இலக்கியங்கள்
தவழச் செய்தார்; அதனாலே
வங்கக் கடல்போல் வளநூ ல்கள்
வகையாய்ப் பெருகி வளர்ந்தனவாம்;
இங்கப் பலகை இன்றில்லை;
எழுத்துக் கொலைக்கும் அளவில்லை!
- சங்கப்பலகை

தங்கமென்பது பழைமை என்றாலும் விலைமதிப்பற்றது; ஆபரணமாகி அழகூட்டுவது; அனைவராலும் அன்றும் இன்றும் விரும்பப்படுவது; என்றும் மதிப்பு குறையாத கனிமம் என்பதாலே இங்குத் தமிழாக உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதே வேளையில் தமிழர்கள் தமிழில் பிழை இழைப்பதைப் பொறுக்க முடியாத கவிஞர், கொலை என்பது உயிர்களை மாய்ப்பது மட்டுமல்ல, தமிழ் எழுத்துகளையும் கொன்று குவிப்பதாகவே சாடுகிறார்.

அதுமட்டுமன்றி, தன் கோபத்தின் வெளிபாடாக தமிழுக்கு ஊனம் விளைவிப்போரைக் கொடுந்தீயர்ளாகச் சித்தரிக்கும் கவிஞர் தமது கவிதையில் வன்மையான வார்த்தைகளைக் கையாளுவதன்வழி, அவர்களது தவற்றை உணர்த்த விரும்புவதையே சுட்டெரிப்பதாய் உருவகப் படுத்துகிறார்.

காட்டு 4:

தீப்பொறியாய் என்பாட்டு
திக்கெட்டும் சென்றுதமிழ்

தீய்க்கின்ற தீயவரைச் சுட்டெரிக்கும்!
- என் பாட்டு

தமிழ்ப்பற்றோடு சமுதாயப்பற்றும் ஒருங்கே கொண்ட கவிஞர், தமிழினத்தவர் படும் அல்லல்களையும் அவர்களின் இயலாமையையும் கண்டு உள்ளங்கலங்குகிறார் என்பதை அவரது கவிதைகள் பறைச்சாற்றுகின்றன. மதுவின்பால் மதிமயங்கி சீரழியும் குடிகாரர்களால், தினம் அனலில் இட்ட புழுவாய்த் துடிக்கும் குடும்பத்தினர் நிலையையே பின்வரும் கவிதையில் நெருப்படி என உருவகப்படுத்துகிறார்.

காட்டு 5:

நெருப்படியில் உன்குடும்பம்
நிலைப்படியில் உன்மானம்
தெருப்படியில் தள்ளாடி நிற்கின்றாய்!
- கருத்தில் வை; தள்ளாதே

உள்ளொன்று வைத்து புறமொன்று பேசி மனிதனை மனிதனே பாழும் குழிக்குள் தள்ளிப் வருகிறான். இந்த மானிடனின் வஞ்சகப் பேச்சு இரு நாக்கு கொண்டுள்ள நஞ்சுடைய நாகத்தைவிட கொடியது எனும் கவிஞர் மனிதனைப் பற்றி பாட மறுப்பு தெரிக்கிறார்.

காட்டு 6:

தரத்தினில் உயர்வென் பார்கள்
தகுதியில் மேலென் பார்கள்
உரைத்தவர் தம்மைப் பார்த்தால்
ஊர்வன தோற்றுப் போகும்
- மனிதரைப் பாடமாட்டேன்

சுயநலம், பரிவின்மை, பேராசை, பொறாமை, கோபம் போன்ற தீய குணங்களையே மனிதனின் மாண்புகளைச் சிதைக்கும் மாசாகக் கருதுகிறார் கவிஞர். பணம் பந்தியிலே குணம் குப்பையிலே என்பது அவரது கவிதையிலிருந்து புலப்படுகிறது.

காட்டு 7:

மாசே வளர்த்து மாண்பை யழிக்கும்
காசே தானதன் காரண மாகும்
- காசு

போராட்டம் நிறைந்த வாழ்க்கையில் மனிதன் தன் உரிமைகளை உரிமையோடு தட்டிக் கேட்கத் தயங்குவதால் அவர்களை கூவத் தெரியாத குயிலாகக் கோடிகாட்டியதோடு, பேசினாலும் அவனது பேச்சு வன்மையற்றதால்

செவிசாய்க்கப்படுவதில்லை என்பதால், அப்பேச்சு மழுங்கலான வாளாக உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

காட்டு 8:

கூவத் தெரியாக் குயிலம்மா - இவன்
கூர்மை யிலாத வாளம்மா!
- அவனா இவன்

இந்திய சமுதாய வளார்ச்சியின்பால் மிகுந்த அக்கறை கொண்டு தோட்டத்துண்டாலின்போது குரல் கொடுத்ததோடு கூட்டுறவுச் சங்கத்தை நிறுவி இந்திய சமுகத்தின் நாயகனாக திகழ்ந்த துன் வீ. தி. சம்பந்தன் அவர்கள் திருஞான சம்பந்தராக உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளார். மனிதன் அவர் சுயநலம் சிறிதுமின்றி செயல் பட்டமையினால் மண்ணிலிருந்து மறைந்தும் மக்கள் மனத்தில் புனிதனாக வாழ்வதனால் இவ்வாறு சுட்டியுள்ளார். மேலும், தன்னுள் உறைந்த ஞானத்தால் பிறரும் பயன் பெற பாடுபட்ட பொதுநலவாதி என்பதனால் கவிஞர் அவ்வாறு உருவகப்படுத்துகிறார்.

காட்டு 9:

நற்றவத்தை சங்கநிதி நாயகரை நல்லமைச்சை
நாட்ட கத்தே
பெற்றிருந்தோம்; திருஞான சம்பந்தத் தூயவரைப்
பெற்றி ழந்தோம்
- நெஞ்சில் நிறைந்தார்

சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கும் நாட்டின் மேம்பாட்டிற்கும் விழிப்புணர்வு கொண்ட ஆற்றல் நிறைந்த மாந்தனை உருவாக்கும் அறப்பணியைச் சிரமேற்கொண்டு செயல்படும் ஆசிரியர்கள், பின்வரும் கவிதையில் முக்கண்ணன் அதாவது சிவக்கடவுளாக உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள்.

முக்கண்ணர் அழித்தல் தொழிலை மேற்கொள்ளும் கடவுளாவார். மாணாக்கர் அகத்திலிருக்கும் இருளைப் போக்குவதோடு தீயவற்றை அழிப்பதனால் இந்த உருவகம் பொருத்தமானதே. மூன்றாவது கண்ணான நெற்றிக்கண், அதாவது அனைத்தையும் தெளிவுபடுத்தும் அறிவுக் கண்ணைத் திறக்கச் செய்யும் ஆசிரியர்களின் உன்னத சேவைக்கான அங்கீகாரம்தான் இந்த உருவகம்.

காட்டு 10:

விண்ணகத் தேவ ருக்கும்
மேலவர் ஆவார்; கல்வி
கண்ணினைத் திறப்ப தால், முக்

கண்ணரை இவர்ஒப் பாரே!
- ஆசிரியம்

நிறைவுரை

உருவகம் பொருளையே உவமயமாகச் செய்யும் உருவகச் சிறப்பு பொன்முடி கவிதைகளில் கொட்டிக் கிடக்கின்றன. தொகை உருவகம், விரி உருவகம், கருத்து முதல் உருவகம், பொருள் முதல் உருவகம் என உருவகங்களை சிறப்பாகக் கையாண்டுள்ளார் பொன்முடி. இவர் புனைந்த கவிதைகளின்வழி மொழிப்பற்று, சமுதாய உணர்வு என்பனவற்றோடு கருத்துச் செறிவுக்கும் கவிநயத்துக்கும் பஞ்சமில்லை. வாசகர்கள் மரபு கவிதைகளில் இடம்பெறும் உருவக அணிகளின் புதைப்பொருளைப் புரிந்துகொள்ளவும், இலக்கிய ஆசிரியர்கள் மரபு கவிதைகளைக் கற்பிக்கும்பொழுது அவற்றின் பொருளை மாணவர்களுக்குத் தெளிவுப்படுத்தவும் இக்கட்டுரை துணைசெய்யும். அதுமட்டுமன்றி, எதிர்காலத்தில் இத்துறையில் ஆய்வை மேற்கொள்ள விழையும் ஆய்வாளர்களுக்கும் இக்கட்டுரை வழிகாட்டும்

துணைநூற்பட்டியல்

Bujang, G. R., & Subet, M. F. (2021). *Penggabungjalinan pendekatan semantik inkuisitif dengan kemahiran berfikir aras tinggi dalam pengajaran-pembelajaran bahan seni bahasa*. PENDETA, 12(2), 55-66.

Lokoff, G. & Johnson, M (2008). *Metaphors we live by*. University of Chicago Press.

Manonmani, A. & Saraswathi, O. (2020). *Kavithural*. Percetakan Advanco Sdn. Bhd.

Paranthaamanar, A. K. (2007). *Kavinyaraga*. Pari Upset Printers.

Ramalingam, S. (2020). Cognitive Poetic Structure in Thirukkural. *Journal of Valartamil*, 1(2), 111-121.

Ramayah, M. (1996). *Malaysia Tamil Ilakkiya Varalartu Kalanjiyam*. Kavikuyil Achchagam.

Subramaniam, G. (1995). *Ponmudi kavithaikal*. K.M. Printers